

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zaradi jutrišnjega praznika izide prihodnji list v četrtek, dne 3. februarja 1898.

Poezija in proza.

„Slovenec“ ima sedaj polna usta, in že zadnjo soboto je stvar tako zasukal, kakor da deželno-zborski klub narodne stranke zadržuje dr. Šusteršičevo spravo. Videti je, da ti gospodje komaj čakajo, da bi s huronskim krikom padli po narodni stranki, češ, le-ta je prepotrebno spravo zabranila. In morda je ta gospoda že od pričetka gojila v svojem srcu nado, da bode sprava taka, da je narodna stranka ne bode mogla sprejeti, in da bode potem klerikalna stranka imela najlepšo priliko, na vse grlo vpiti, da je narodna stranka vse zakrivila, in da samo ta stranka nosi odgovornost, če se je sprava ponesrečila. Metoda, koje se „Slovenčevci“ poslužujejo, je torej prozorna kakor steklo, a o nji danes nečemo dalje razpravljati, ker bodemo v to imeli časa in prilik dovolj. Za danes nam je odgovoriti le „Slovencu“, ker je našemu listu očital, da je neresnico pisal, trdeč da klerikalci v deželnem zboru radi sprave niso storili še nikake ponudbe. Vzlic tiradam, s kojimi bobna dr. Šusteršič po sobotnem „Slovencu“, vzdržujemo svojo trditev, da klub narodne stranke še ni dobil nikake ponudbe, in resnica je tudi, da se je načelnik narodnega kluba v zvezi z mnogimi člani tega kluba obilo trudil, da bi se od klerikalnega kluba stavile dotične ponudbe. Pa se do sedaj še niso stavile!

„Slovenec“, dasi so se razprave posredovalnega odbora proglasile za tajne, potisnil je to tajnost v kot, in zagadelj menimo, da ne zagrešimo nikake indiskrpcije, če objavimo, kar smo po zanesljivih virih izvedeli v ravno kar omenjenem posvetovanju. Naši čitatelji pa se bodo prepričali, da da pri prvi seji posredovalnega odbora odposlanci klerikalnega deželnozbornskega kluba niso stavili nikakih ponudb, in da v imenu svojega kluba takih ponudb staviti niti opravičeni

niso bili. Omenjeni delegati so se tedaj izrazili, da poprej v klubu niso imeli nikakega posvetovanja, in da izražajo le svoja osebna mnenja, o katerih pa ne vedo, če jih bode klub potrdil ali ne. Z jedno b-sedo, od vseh strani čula so se osebna mnenja, in niti od jedne, niti od druge strani se ni prevzela, ter se tudi ni hotela dati nikaka — zaveza.

Po naših informacijah se je vršila prva seja posredovalnega odseka nekako tako-le:

Zbrali so se trije državnozbornski poslanci, tako imenovani posredovalci. Od strani klerikalnega kluba udeležili so se posvetovanja dr. Papež, Povše in Kalan. Mesto Povšeta bil je prvotno izbran deželni glavar Detela, ki pa nikakor ni hotel prevzeti posla delegata. Vsaj tako se nam poroča. Od strani kluba narodne stranke bili so navzoči Murnik, Grasselli in dr. Tavčar. Prišel je razpravo dr. Šusteršič, ter je v jedru omenjal, da je sprava mej katoliško-narodno in mej narodno stranko prav lahko mogoča. Po govornikovem mnenji razdružujejo stanki samo tri vprašanja: legalizacija, višja dekliška šola in pa gledališče. Legalizacija je odpravljena, višja dekliška šola je itak subvencionirana, za gledališče je pa katoliško-narodna stranka pripravljena vse storiti, kar bi narodna stranka zahtevala. Potem pa je sprava po mnenji dr. Šusteršičevem dognana! Dr. Tavčar izjavlja, da se na taki malenkostni podlagi sprava ne bode smela kovati; pač pa je resnica, da bi bila sprava hitro dognana, če bi nas družega ne ločilo kot višja dekliška šola in gledališče. Ločijo pa nas načela, koja se ne dajo tako sneti s prepričanja, kakor se sname rokavica s prstov. Če se govori o spravi, treba je govoriti o programu in o garancijah v to, da jedna stranka druge ne bode vodila za nos. Po mnenju govornikov morda sedaj tudi ni čas, trajne sprave iskati, ko ravno škof iz dežele odhaja. Naj bode novi škof na primeru dr. Mahnič, pa bode kar čez noč spravo preklical, in narodna stranka ostane na

cedilu. Samo ob sebi je tudi umevno, da trajne sprave ne bodo mogli poslanci sami napraviti, in da bode neobhodno potrebno, da zasliši poprej vsaka stranka svoje zaupnike.

Na to govorili so dr. Šusteršič, dr. Papež, Grasselli in dr. Ferjančič. O teh govorih ni potrebno, kaj omenjati, ker nimajo s „Slovenčevci“ prozo in poezijo ničesar opraviti. Dr. Papež je izjavil, da se njegov klub o stvari še ni posvetoval, in da se njega člani današnjega posvetovanja udeležijo le v ta namen, da vzamejo ad referendum, kar se bode govorilo.

Najtemeliteje je govoril dr. Krek; videti je bilo, da je mož o stvari nekaj več mislil, nego dr. Šusteršič. Pričetkom svojega govora je naglašal, da se ne vklanja načelu, da so škofje tudi v politiki jedini naši zapovedniki, in da si vsaj on za svojo osebo v političnih vprašanjih po svojem škofu nikdar ni pustil zapovedovati. Dalje meni, da, če prav sklenemo slog, gotova nasprotstva ne bodo ponehala, ker tudi potem bode na kmetih — kjer je duhovščina skoraj jedina inteligencija — še vedno vladala „črna suknja“, kar posvetni inteligenciji ne bode ugajalo. Torej sprava nikakor ne bode odstranila vsakega prepira. Trajno spravo pa je tudi težko doseči, ker Slovenci sedaj nimamo skupne velike ideje, ki bi nas vse navduševala in jednila. Tako idejo bode treba dobiti, kje pa se bode dobila, tega govornik sam ne ve! Ali vzlic temu naj se poskuša priti do sloge. In v tem oziru je po mnenji govornikov neobhodno potrebno, da se slovenski stranki v deželnem zboru združiti v jednem samem klubu. Jeden klub ali pa nič! Dalje je govornik odločno proti temu, da bi stranki zashšali poprej svoje zaupnike; deželni poslanci niso vezani na mnenje zaupnikov, tudi jim ti ničesar predpisavati nimajo; deželni poslanci naj postopajo tako, kakor jim vest velevala. S tem, da so bili deželni poslanci izvoljeni, prešli so za-

LISTEK.

Bohinjski Herodot.

(Spisal Proteus.)

I.

Dr. Janez Mencinger je bil porojen v Bohinju. V vznožju nebotičnih, prekrasnih krajskih Alp je tekla njegova zibelka, in beloglavi oče Triglav je gledal dolgo vrsto let, kako se razvija v veselem, šegavem in nemirnem Janezku nov slovenski talent, duhovit pisatelj in žarkokrven domoljub. Kot otrok, mladenič in mož je Mencinger pasel svoje oči najrajši po slemenih, rebrih in čerch predivnih julijskih vršacev, glavar Triglav pa ga je zanimal, vabil, navduševal in v nemal vedno do naj-novejših dnij.

Naša gorenjska stran nima mej Slovenci menda večjega občudovavca in spoštovavca od dr. Mencingerja. V čarobnodivotno Gorenjsko, tja v zeleni, rajni slični Bohinji, gori na bliščeče snežnike hlepi, teži in stremlji vsa Mencingerjeva rahla duša, vse njegovo mehko srce. Pri spominu na mladostna leta ob tistem bohinjskem jezeru, ob groznokrasnem slapu Savice, ob veselem blejskem „božjem očesu“, pri spominih na doživljaje po planinah, logih in gozdih se mu razjasni oko, in jezik mu prikipava od zadivljenja, hvale in zanosa. Ako bi bil Mencinger pesnik, pel bi izvestno Slovincem same ode

in himne o divotah gorenjske slovenske domovine, ker pa je prozajis, je posvetil svoje pero slavljenju Gorenjske, Bohinja in Triglava v brezstihovski prozi.

„Bohinj še ni našel svojega zgodovinarja; zatoorej bi jaz jako rad zaslužil ime bohinjskega Herodota in pripovedoval dogodivščine domače dežele.“ Tako piše dr. Mencinger v svojem najnovejšem delu,*) a povedal je s tem le staro in znano resnico. Bohinj in Triglav sta namreč že od nekdaj, od početka Mencingerjevega pisateljevanja torišče ali vsaj veličastnokrasno ozadje njegovih del. Bodisi v povesti „Zlato pa sr“ (Slovenski Glasnik), ki je izšla že l. 1860, bodisi v noveli „Skušnjava in skušnje“ (Slovenski Glasnik), katero je objavil l. 1865, bodisi v „Abadonu“, v klasični „bajki za starce“, ki je bila obelodanjena v „Ljubljanskem Zvonu“ l. 1883, bodisi v teh „spominih“, katere smo čitali v „Knezovi knjižnici“, — povsod se bavi pisatelj s krasoto in imenitnostjo Triglava in Bohinja, popisujoč in razlagajoč ga natanko od vznožja do temena, od vseh strani, z vsemi posebnostmi in vrlinami, z vsemi tovariši in sosedi na jugu in severu, na vzhodu in zahodu. Kadar pa nima opisovavec, potopisec, geolog, mineralog, botanik in zoolog več realnega gradiva, tedaj postane Mencinger pesnik, čegar bujnoscemla domiš-

*) „Moja hoja na Triglav“. Spomini. — IV. zvezek „Knezove knjižnice“, izdala „Matica“.

ljivost ustvarja najrasnejše in naoriginalnejše prizore ob ali na Triglavu. Triglav je središče in izvirnik Mencingerjeve fantazije.

In vendar ni bil Mencinger — Bohinjec! — še nikdar na — Triglavu! Vse kar je spisal o njem, ve le iz pripovedovanja in iz beriva, sam pa še nikdar ni bil na Velem polju, sam še nikoli ni jezdil po ostrem grebenu mej Malim in Velikim Triglavom. Le iz doline gori je občudoval svoj idejal, pa pisal še toliko lepše, poetičnejše in zanositejše o njem.

V družbi originalnega učitelja Grma, Frana Erjavca in Kračmanovega Matije se Mencinger radi tega zagovarja tako-le:

„... V nobeno stvar se ne smemo zagledati in zamekniti! Kdor se zagleda na Triglav, tega ugonobijo njegovi duhovi, ker nočejo, da bi nižavski človek hrepenel po takšnih višavah. Tako me je svaril moj ded. Globok pomen tiči v njegovem svarilu. Pripoznavam, da sem se preveč zagledal v Triglav, da ga občudujem; in da mi ni zgolj gora, ki je slučajno višja mimo sosednih velikanov, ampak veličasten mejnik mej zemljo in nebom. — Ali ne poderem vse te veličasti, ali ne treščim vse te poezije v prepad, ako nesem na debelih podkovanih podplatih svojo telesnost po Grmovi dolnji ali gorenji poti od Velega polja na Mali Triglav in jo končno po-

upanje svojih volilcev, vse drugo pa je njihova stvar. Istotako je dr. Krek proti temu, da bi se čakalo na novega škofa, ker bi se s tem ravno pripoznalo, da ima škof res pravico, nas konstituirati, ko vendar te pravice nima! Iz govora dra. Kreka, ki o programu, če vzamemo neznano mu veliko idejo, nčesar ni govoril, je sledilo, da naj se zaupniki ne začujejo, in da naj se sloga ne odloži do novega škofa. Vse to pa je izjavil dr. Krek v svojem lastnem imenu, saj v imenu klerikalnega deželnozborskega kluba itak ni mogel govoriti, ker ni člen tega kluba.

Na to oglasil se je Povše, ki je najprej izjavil, da govori le v svojem imenu, in da izraža le osebno svojo misel, ne da bi hotel svoj klub v tem ali onem že naprej vezati. Glede programa, na kojem naj se sprava dožene, ni govoril v nikaki stiski: sprejme naj se program slovenske krščansko-narodne zveze dunajske, pa je v redu vse. Če so Mladočehi ta program sprejeli, lahko ga sprejme tudi narodna stranka. V drugem pa je govoril za jeden sam klub, ter privoljuje tudi v to, da se voli načelnik temu jednotnemu klubu iz srede narodne stranke. Mnenja pa je, da daje s tem načelnikom katoliško-narodna stranka tako koncesijo, da si je narodna stranka lepše želeli ne more. Povše je bil torej za svojo osebo za to, da se sprejme program dunajske zveze, da se ustanovi jednotni klub in da se prepusti načelnštvu tega kluba narodni stranki. Je-li klerikalni deželnozborski klub vsemu temu pripril in je-li odobril program jednotni klub z načelnštvom, o vsem tem klub narodne stranke do danes še ni dobil nikakega sporočila. Čulo se je osebno mnenje Povšetovo, mnenja njegovega kluba pa še nismo čuli! Trditev, da so Mladočehi, ki se še dandanes imenujejo svobodomiselnost stranko, sprejeli klerikalni program slovansko-krščanske-narodne zveze, je pač malo utemeljena, in še manj promišljena! Takoj tukaj izpregovorimo o „velikanski“ koncesiji, da naj je načelnik jednotnemu klubu vzeti iz srede narodne stranke! O ti koncesiji ni govoril samo Povše, pretirano so o nji govorili dr. Šušteršič, Kalan in dr. Krek, prav tako, kakor da je s tem načelnštvom katoliško-narodna stranka zatajila samo sebe, narodna stranka pa dobila vse, kar njeni prazni želodec zahteva. Lepa reč je načelnštvu, ima svojo solčno, pa tudi mračno stran. Če se združi v jednotni klub 14 klerikalcev in 11 svobodomiselnih narodnjakov, pa se vzame načelnik izmed zadnjih, potem imamo pri vsakem glasovanju — ker načelnik ne sme glasovati — računati s 14 klerikalci, in samo z 10 narodnjaki! Ta račun pa nam kaže, da je koncesija načelnštvu, prav za prav koncesija, koja bi dala narodna stranka — katoliško narodni stranki!

Končno je povedal svoje mnenje kanonik Kalan. Ponudba dr. Šušteršiča, storjena na shodu katoliško-

sadim na častitljivo ime Velikega Triglava? To bi bil umor mojih najlepših, mojih triglavskih vzorov. Zatorej hočem slušati svojega deda; in na Triglav ne bodem hodil drugače nego prosto in vnosito na krilih nebeške fantazije.

Kako sodiš o tem, Kračmanov Matija, ki si pesnik? Ali nisi tudi ti takisto hodil na smelostrmeči Storzec in na zeleno Zaplato?

Matija Kračmanov je živo odobril način mojega triglavskega potovanja, in naposled odpusti Erjavca moj greh, katerega je bil ravnokar ovadil brezobzirni oča Grm, a s pesniškimi razlogi opral obzirni profesor Valjavec. Toda naložili so mi ostro pokoro: moral sem vestno obljubiti, da mi ostro svojo hojo na Triglav. Nasproti sta mi obljubila Erjavec rezko kritiko, ako bo potopis slab, in Valjavec „drobno“ pesem, ako bo dober. „A ne odlašaj!“ sta mi zabičila oba hkrati, ko smo se poslavliali od Triglava in od poslednjih večernih žarkov, ki so umirali na njegovem temenu.

Nad tretjino stoletja je poteklo od tistega večera; draga prijatelja sta legla v prezgodnji grob, in ne bosta mi pisala ne hude kritike, ne mile pesemce. Predolgo sem odlašal! —

Zar-s, predolgo! Vendar pa smo veseli, da je pisatelj končno vendarle opisal svojo hojo na Triglav, ki se je vršila sicer že l. 1860, a je l. 1898 tolikanj zanimivejša.

(Dalje prih.)

političnega društva, je govornika čisto presenečila. Bil je ves otrpnen, in še na poti, ko je šel po shodu proti domu, bil je prepričan, da je sprava nemogoča, in da posebno katoliško-narodna stranka ne bode mogla posabiti, k-r je bilo. Čez noč pa je došel kanonik Kalan do drugega prepričanja, do prepričanja namreč, da je sloga na krščanski podlagi mogoča. Vsi smo po govornikovem mnenju kristijani, in Slovenci še posebej katoličani. Krščanstvo more preprečiti vse javno življenje, prava svoboda je le tam, kjer je krščanstvo, kjer je Kristus; Kristus bodi naš program. Na ti podlagi je sloga mogoča in lahko izpeljiva. Sicer pa govorik zastopa jednotni klub, ter meni, da zaupniki obeh strank s spravo ničesar opraviti nimajo.

Tako so vsi udeležniki izrazili svoje mnenje, ki pa je bilo strogo osebno mnenje. Istina je tudi, da je dr. Tavčar v teku razgovora omenjal, da se sprava ne bo mogla ozirati samo na deželni zbor, nego tudi na deželni odbor, in na druge zastope. Izrazil je željo, da naj bi gospodje tudi v tem pogledu povedali svoje mnenje. Res je na to dr. Šušteršič odgovoril, da bode na tem polju ostala varovana posest obeh strank, in da če treba, voli njegova stranka tudi dr. Tavčarja v deželni odbor. Govoril je dr. Šušteršič nekako ironično, in zagadel je dr. Tavčar takoj odgovoril, da se na njegovo osebo ni treba ozirati, ker leta bi prišla najmanj v poštev. Predržno je tedaj, če sobotni „Slovenec“ to zadevo selaj tako zasuje, kakor da se je dr. Tavčar tresel za svoj deželnozborski mandat, in da je vprašanje radi deželnega odbora sprožil zagadel, da bi si rešil svoj stoliček v deželnem odboru! Tako zasukanje je res nepošteno! Pa bod-si kakor si hoče, posvetovanje posredovalnega odbora končalo se je tako, da se je predsednikom temu odboru volil cesarski svetnik Murnik, in da se je v drugem pepustla obema kluboma, da pričneta razpravo, in da tedaj, kadar bodeta kluba jedina, skliče cesarski svetnik Murnik sejo posredovalnega odbora, pri kateri se bo o tem, o čemur bi se kluba zjedini, končno posvetovalo.

To in nič-sar drugega se je pri omenjenem posvetovanju posredovalnega odbora sklenilo in nikdo, ki se je udeležil tega posvetovanja, ni živel v veri, da so površni govori dr. Papeža, Povšeta in Kalana obsegali ponudbe, katere bi bile vezale deželnozborski klub katoliško-narodno stranko.

Ko se je klubu narodne stranke o tem posvetovanju poročalo, bil je le-ta prepričan, da se bode razprava mej obema kluboma s tem pričela, da bode klerikalni klub narodnemu klubu stavljal precizne svoje ponudbe, na katere bi bil zadnji klub odgovoril. To je smel narodni klub toliko bolj pričakovati, ker se je sprava akcija vendar od strani katoliške narodne stranke pričela! Čakalo se je dan za dnem — ali ponudbe ni bilo. Povprašalo se je pri nasprotnem klubu, in v začudenje se je izvedelo, da klerikalni klub pričakuje, da bode narodni klub stavljal svoje ponudbe. In potem se je čakalo na dalje, in obe stranki zahtevali sta jedna od druge, da naj stavi svoje predloge, prav tako, kakor bi se vsaka bala dati kaj pismenega iz rok! Klub narodne stranke se je končno zjedini v nekaterih načelih, ali njega načelnik, ko je nekaterekrat brezuspešno opozarjal dr. Papeža, da naj katoliški klub stavi svoje ponudbe, je uvidel, da stvar ne gre naprej in zagadel je razkril poslancu Jelovšku omenjena načela. In poslanec Jelovšek je obljubil, da spravi sedaj zadevo pred katoliško-narodni klub, in obljubil je tudi, da dobi dr. Tavčar drugi dan bodi-si po Jelovšku ali pa po Povšetu jasen odgovor o tem, kaj je klerikalni klub sklenil. Alitega odgovora dr. Tavčar do danes ni dobil, niti po Jelovšku, niti po Povšetu, dasi so katoliško-narodnemu klubu načela, na katere hoče narodni klub spravo upreti, dobro znana.

Tako stoji stvar, in gotovo je, da klerikalni klub narodnemu klubu do danes še ni stavljal nikake pravne ponudbe in sicer ponudbe, s katero bi bil vezan, lojalno in pošteno vezan! To smo pisali in ničesar drugega. Naravnost izmišljeno pa je, da je Murnik, sprejemši predsedništvo, izjavil, da bode prihodnji posvet sklical „drugi teden“, takoj ko bode klub narodne stranke oddal svoje mnenje. O čem

naj bi bil oddal ta klub svoje mnenje, ko vendar ni poznal mnenja nasprotnega kluba! Če piše dr. Šušteršič v „Slovenca“, da z ozirom na naš list in njega „šefredakterja“ ni mogel misliti, da bi kolikor toliko omikani Slovenci bili moralno tako propali, mu odgovorimo, da si od njega niti omike, še manj pa morale izposojali ne bomo. Če je kdo lažljivo poročal o posvetovanju posredovalnega odbora — pri kojem vodstvo klerikalne stranke ni stavelo nikakih predlogov, — bil je to „Slovenec“. „Vodstvo stranke“ pri tem posvetovanju niti nistopilo ni, in niti dr. Šušteršič, niti dr. Krek ali Povše, niti jeden teh gospodov ni izjavil, da govori v imenu vodstva katoliške narodne stranke in nikdo ni prišel s predlogi, v katerih bi bil trdil, da se stavlja na podlagi sklepa strankinega vodstva. Na dnevi red je stopilo zavijanje, in kakor rečeno, to zavijanje služi v namen, narodno stranko očrniti, češ ona je preprečila spravo. V tem nas potrjuje tudi včerajšnji „Slovenec“, ki že moli nad spravo pogrebne svoje očenaše. Kakor drago! Jedno je gotovo, naj pride do sprave ali ne, narodna stranka ne bode zatajila svobodomiselnih svojih načel, ki so ji zrak in življenje.

V Ljubljani, 1. februarja.

O položaju Oficijozna „Sonnen- und Montags-Ztg.“ javlja, da izdejo prenovljene in popravljene jezikovne naredbe že prihodnji teden, da se večina nemških državnih poslancev ne bo več ustavljala rednemu delovanju parlamenta, ter da niso Litoměřskega shoda sklepi vladnega stališča prav nič omajali. Končno naznanja omenjeni list, da se snide državni zbor 22. februarja. — Tudi tržškemu „Piccolu“ brzojavljajo z Dunaja, da vlada ne bo reagovala na litoměřske resolucije, k-r namerava še v tem tednu vse deželne zbornice hkratu preložiti in takoj nato preklicati prepoved glede akademskih znakov. Skratka: kakor na Dunaju in v Gradcu udala se je vlada tudi v Pragi rogoviljenju študentov!

Izpremembe jezikovnih naredb. „Slovanski Svet“ piše: Hannibal ante portas! Velika opasnost grozi jezikovni in narodni enakopravnosti Čehoslovanov, Maloruov, Slovencev in tostranskih Hrvatov in Srbov, in to vsled napačne taktike in sedanje načelne popustljivosti Mladočehov. Tega smo se mi bali v prvi dan razglasenja Badenijskih jezikovnih naredb, ko smo izjavili brez ovinkov, da Čehi se bodo še kesali radi teh naredb. V resnici, po toliki moralni, kulturni in gmotni škodi vseh tostranskih Slovanov vsled teh naredb, prišlo je do principijalnih izprememb. Po izjavi Coudenhoveja, popusti vlada in popusté češki zastopniki od principa dvojezičnosti in privole v dva principa: v princip jednojezičnosti in dvojezičnosti. Čehi so se doslej držali principa dvojezičnosti, in so celo stokrat trdili, da od tega principa ne odstopijo niti za las; sedaj pa se udajejo tudi za jednojezičnost. Čehi bodo na Češkem mogli tudi po uvedanju dvojezičnega principa iskati svoje pravo povsod v svojem jeziku. S tem se hoče ščititi jednotnost kraljestva in pariteta češkega naroda z nemškim. Z druge strani pa se Češka razkroji glede na jezik v tri ozemlja, v nemško, češko in pomešano. Kaj se zgodi po sprejetju dvojnih principov na Češkem, eventualno po drugih deželah? Taka dvojica principov dovaja v koncu koncev do — zatvorjenih ozemelj. Mešanih okrajev ostane namreč celo na Češkem razmerno le malo v primeri z zgolj češkimi in zgolj nemškimi okraji. Nemci in Čehi bodo skušali polagoma pomešane okraje izpremeniti v samo nemške ali samo češke, in umevno je, da miru ne bode, dokler ne dobé Nemci svojega ozemlja, kakoršno imajo že več let pred očmi. Ko pa Nemci dosežejo ta svoj cilj, bodo Nemci potem imeli svojo posebno provincijo, in katera moč jim zabrani, da ne dosežejo še mnogo laže, nego pa trentinski Italijani, svojo nacionalno in naposled celo svojo politično avtonomijo? Priznanje in privoljenje jednojezičnosti poleg dvojezičnosti je po takem največega političnega pomena, in Čehi, ki so bili doslej toliko trdovratni, da so trpeli oni in zgorej imenovani Slovani, so napravili Nemcem največo koncesijo, in Nemci, ko bi bili odkritosrčni na zvunaj, kakor se lahko smejejo na znotraj, bi morali priznati, da so dosegli zmago, katere se niso mogli nadejati pred Badenijskimi jezikovnimi naredbami. „Slovanski Svet“ torej sklepa:

Dalje v prilogi.

Princip jednojezičnosti in dvojezičnosti morejo Čehoslovani, že radi svoje časti in v interesu bodočnosti Čehoslovanov in ostalih Slovanov, sprejeti le tedaj, ako se ista dva principa na solidni podstavi ljudskega štetja sprejmeta za vse mešane dežele, torej za vse narode, drugače dovede uvedanje istih principov samo za Češko do — z. tvorjenega nemškega ozemlja na Češkem, ne da bi ostale češke dežele in ostale pomešane dežele dospelo do analognih zatvorjenih ozemelj, Slovanom na korist. Najpravišnje pa ostane izvršenje nacionalne avtonomije že sedaj, ker bi si s tem narodi in država pridobili zares šele mejebojni in skupni mir na znotraj in bi se pri korenini uničilo prosoedovanje po pomešanih okrajih, katero ne izostane, ako se reši samo jezikovno in ne tudi nacionalno vprašanje. Tako ali tako! Vsekakor so sedaj češki zastopniki pred korakom velike moralne odgovornosti za Čehe in vse avstrijske Slovane in celo za monarhijo. Hannibal ante portas, glejte, kaj delate!

Diktatura v Parizu? „Münchener Allg. Ztg.“ se peča s vprašanjem, je-li Francija v nevarnosti, da bi se vsled Dreyfusove afere proglasila v Parizu diktatura. V Franciji ni sedaj nobenega moža, pravi dopisnik, ki bi bil pripravljen in zmogel postati diktator. V tem oziru je III. republika operirala jako modro in previdno. Principijalno in sistematično se ne pusti na Francoskem, da bi si pridobil kak vojaški dostojanstvenik toliko popularnost in uplivnost, da bi postal osebno nevaren. Noben zavedujoči general ne obdrži poveljstva nad tri leta, in celo v malih kolonijalnih vojnah si ne vzgoje Francozi nobenih preslavnih in prepopolarnih zmogavcev. Ako pa prisilijo razmere, da mora obdržati kak general važno poveljstvo dalje časa, ogleda si vlada dotičnika jako natančno od vseh strani. Navadno je imenovan potem kak „debeluhar“ kakoršen je Saussier, o katerem je znano, da nima niti zmoglosti niti temperamenta, da bi igral revolucionarja. Sedaj pa je postala vlada celo tako zelo previdna, da je dolejš vsaj malo nevarno mesto pariškega guvernerja ločila od mesta vojskega nadpoveljnika. Tako „M. Allg. Ztg.“, vendar pa se bo dobil tudi na Francoskem zmogel mož za diktatorstvo, ako dozoré razmere zopet do tolike stopinje.

Revolucionarno gibanje v Teheranu. Ruski časopisi javljajo, da so bili početkom januarja v Teheranu veliki nemiri, tekom katerih je poginilo mnogo ljudi. Nemiri so nastali, ker je sedanjí šah pregnal bivšega kancelarja ter najel velikansko posojilo. V državnem zakladu je ostalo po uboju Nasr-Eddina 96 kururjev (t. j. skoraj 120 milijonov goldinarjev), a vse je že porabljeno in pozabljeno. Državni uradniki pa vidno bogaté. Revolucionarji hočejo torej prisiliti nezmožnega šaha, da odstopi ter grozé, da pomoré vse tujce. S tem upajo doseči, da poseejo druge vlasti v perzijske razmere. No, Rusija in Anglija sta že začeli gladiti pot svojim težnjam, a tudi Turčija se pripravlja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. februvarja.

— **(Deželni zbor kranjski.)** V današnji seji, katera je trajala skoro pet ur, prišla je na razpravo nekaj prav zanimivih rečij. Prva je bila zahteva dež. šolskega sveta, naj se za poučevanje družega deželnega jezika od leta 1890./91. do l. 1895./96. dovoli znesek 2700 gld. Poročevalec dr. Žitnik je naglašal, da je dež. zbor dne 31. oktobra 1890. leta za neobligatni poduk nemščine dovoljeni znesek 600 gld. črtal, da je bila torej dolžnost deželnega šolskega sveta ustaviti rečeni poduk, česar pa dež. šolski svet ni storil. Poročevalec je predlagal, ker je bil imenovaní sklep storjen mej šolskim letom, naj se za tisto leto (1890./91.) dovoli znesek 600 gl., ostala zahteva pa naj se odkloni. Posl. dr. Schaffer in dež. predsednik baron Hein sta priporočala, naj se dovoli vsa zahtevana svota, proti čemur je govoril poslanec Kalan. Posl. Višnikar je predlagal, naj se dovoli za l. 1890./91. znesek 1060 gl. 20 kr. češ, ker je finančni odsek priznal, da imajo učitelji za imenovano leto pravico do nagrade, naj se jim izplača toliko, kolikor so dejanski zaslužili. Pri glasovanju je bil sprejet Višnikarjev predlog. Daljša debata se je vnela tudi pri poročilu o vodu za občino Ambrus in okolico. Govorili so poslanci Globočnik, dr. Papež, dr. Schaffer, Hribar, Povše in Žitnik. Vsa stvar se je vrnila odseku. Končno se je vnela precej dolga razprava o predlogu glede razdružitve občine Vrhnika

v tri samostojne občine. V razpravo so posegli poslanci Globočnik, Jelovšek, dr. Tavčar, Lenarčič in Schaffer ter dež. predsednik baron Hein. Nekatere točke dnevnega reda se rešijo v prihodnji seji. Koncem seje je posl. Pfeifer interpeloval vlado glede tolmačenja novih davčnih zakonov, potem pa je zbornica volila adresni odsek, in so bili vanj izvoljeni posl. Grasselli, Hribar (načelnik), baron Lichtenberg (nač. namestnik), dr. Papež, Povše, dr. Schaffer, bar. Schwegel dr. Tavčar, dr. Žitnik (poročevalec). Prihodnja seja bo v petek.

— **(Društvo „Pravnik“ v Ljubljani)** sklicuje v smislu društvenih pravil svojo letošnjo redno glavno skupščino na dan 14. februvarja t. l. ob 8. uri zvečer v spodnje kavarniške prostore „Narodnega doma“. Dnevni red obsega sledeče točke: 1. nagovor predsednika; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. poročilo računskih preglednikov; 5. volitev in sicer: a) predsednika, b) 10 odbornikov in c) računskih preglednikov; 6. posamezne nasvete. Odbor vabi na obilno udeležbo.

— **(Repertoar slovenskega gledališča)** Jutri se bode pela — prvič v letošnji sezoni — opera „Norma“. V petek dne 4. t. m. se bode predstavljala jedna najslavnejših nemških iger, drama Adolfa Wilbrandta „Arija in Messalina“, kator znano, stalna repertoarna igra dunajskega dvornega gledališča in tudi narodnega gledališča v Pragi, katero ni posebno prijazno nemškimi dramatiškim delom in uprizarja samo najznamenitejša, samo taka, katerih velika vrednost je dokazana in priznana. Upati je torej, da se bode občinstvo zanimalo za to duhovito igro.

— **(Benefica gđ. Terševa.)** V petek, dne 4. t. m. predstavljala se bode v našem gledališču Wilbrandtova drama „Arija in Messalina“ in sicer na korist heroine in prve ljubimke, gđne. Zdenke Terševe, katera bode v tej drami igrala ulogo Messaline. Gđ. Terševa si je kot izborna igralka pridobila najsplošnejše simpatije, toliko večje, ker se je vedno odlikovala po veliki marljivosti in vestnosti. Občinstvo se jej ima zahvaliti za mnogo lepih ur umetniškega užitka in zategadel je upati, da je ne pozabi na nje častni večer.

— **(Velika slavnost na Blelu ali „Slavčeva“ maskarada v Ljubljani.)** Piše se nam: Vabila za maskarado so se začela ravnokar razpošiljati; odbor prosi, ako bi komu, pri velikem številu kar jih razpošlje, vabilo ne došlo, blagovoli naj to oprostiti, ter svoje ime prijaviti v trgovinah g. Čudna ali pa društvenemu odboru „Slavca“. Maske dobivajo vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime. Nemaskiranim je priti v promenadni obleki. Ker se vrši maskarada v okviru blejskega jezera in to v poletnem času, so prošeni oni, kateri doidejo maskirani, da kolikor možno izberejo tipe iz letoviškega življenja, ali pa pridejo v pristnih gorenjskih nošah, da se tako pokaže narodni in letoviški značaj naše divne gorenjske pokrajine, seveda pa, ker ima maskarada z druge strani tudi lice slavnosti, da bodo vsakovrstne druge maske najlepše pripomogle k skupni celoti. Veliki prospekti za dekoracije so pri dobro znani domači narodni tvrdki že naročeni, posebno krasno, z velikimi mlaji, venci in lampijončki, pa bode okrašeno veliko plesišče, tako da bode imela dvorana v skupni dekoraciji kaj krasen in diven pogled.

— **(Mestna hranilnica ljubljanska.)** Meseca januarja 1898. je vložilo v mestno hranilnico ljubljansko 920 strank 504,533 gld. 38 kr., 662 strank pa vzdignilo 205 333 gld. 65 kr.

— **(Kolkovina.)** Opozarjamo na naredbo c. kr. finančnega ministerstva z dne 15. januarja 1898, št. 8049 l. 1897, glede kolkovin v postopku po zakonu z dne 25. oktobra 1896 l. (drž. z. k. št. 220) o neposrednih osebnih davkih, katera je razglašena v III. kosu ukaznika c. kr. finančnega ministerstva z dne 23. januarja 1898.

— **(Pevski zbor „Glasbene Matice“.)** Zaradi jutrišnjega praznika izostane redna pevska vaja. Prihodnja vaja bo pa v četrtek, dne 3. t. m. ob 8. uri zvečer in sicer za ves (mešan) zbor.

— **(Nepreviden prevoznik.)** Včeraj zvečer je prevoznik F. Č. na Gruberjevi cesti povozil drvarja Jerneja Pirca, kateri je bil težko telesno poškodovan. Č. je rekel Pircu naj prime za konja in ko je ta to storil, pognal je Č. konja in še vdaril Pirca z bičem po obrazu.

— **(Ukradena)** je bila sreberna ura, katera je imela na krovu vrezano lovsko družbo.

— **(Požar.)** 23. m. m. je pustila kajžarica Marija Jordan iz Loke pri Brusnicah svojega šestletnega sina samega doma ter šla k nauku v Št. Jernej. Deček pa je iztaknil užigalico, šel pod kozolec ter ga zažgal. Škode je nad 100 gld. —

25. m. m. je nastal ob 1. uri ponoči v hiši kajžarice Jožefe Lavrenčič v Mirni ogenj. Lavrenčičevi je zgorela hiša, hlev in mlatilnica, a sosedje so imeli še veliko večjo škodo. Antonu Kolencu je zgorela hiša, hlev, mlatilnica, svinjak, kozolec in vsi pridelki; Antoniji Kramarjevi je zgorel hlev, mlatilnica in pridelki, Francu Strahu pa svinjak, hlev, mlatilnica in krma. Skupne škode imajo pogorelci 4700 gld., a zavarovani so bili samo le za 2000 gld. Ogenj so udušili gasilci iz Trebnjega.

— **(Smrt pijanca)** Pijančevanju udani, 44letni, oženjeni posestnik Franc Zabavnik iz Sp. Jarš na Gorenjskem je 26. m. m. ves dan popival v gostilnici Franca Žargija. Ker Zabavnik zvečer ni mogel domov, legel je na klop tik peči ter ondi zaspal. Žargi je Zabavnika zaprl v sobo, a naslednjega jutra je našel Zabavnika na klopi mrtvega. Bržčas ga je zadela kap.

— **(Stekel pes)** V Potoče pri Postojni je priteknel nekako pred dvema mesecema neznan pes ter se udomačil pri posestniku Možetu. Te dni pa se je pes začel sumljivo vesti ter je napadel dve osebi. Izkazalo se je, da je pes stekel, zato so ga pobili, a v občinah Spodnja vas, Sinadole, Senožeče in Laze je proglašen pasji kontumac.

— **(Gasilsko društvo v Zagorji pri Št. Petru na Notranjskem)** priredi v nedeljo, dne 6. februvarja t. l. v prostorih g. Mat. Faturja veselico. Vzpored: 1. Deklamacija. 2. Petje: a) P. A. Hribar: „Naša pesem“, gasilska, moški zbor. b) G. Eisenhut: „V naravi“, šaljiva polka. c) H. Volarič: „Novinci“, moški zbor. d) I. Bartl: „Nos“, šaljivi zbor. d) M. Šega: „Mi smo mi!“ napitnica. 3. Šaljivi prizor. 4. Šaljiva igra. 5. Ples. Svira godba na lok. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., k plesu za gospode 50 kr. Čisti dohodek je namenjen za poplačilo gasilnega orodja; zatorej se preplačila hvaležno sprejemajo.

— **(Nesreča pri igranju s kapicami.)** V Ilirski Bistrici so se igrali otroci z razstrelilnimi kapicami, katere je vzel 11letni Ludovik Marcelja skrivaj svoji materi. Pri igranju se je jedna kapica razletela ter odtrgala šolarju Viktorju Tomšiču vse prste na desni roki. Ker je dognano, da so bile tiste kapice ukradene v kamenolomu na Reki, je oče Marcelja ovađen pri okr. sodišču v Il. Bistrici.

— **(Razpisane službe.)** Na jednorazrednici na Colu definitivno mesto učitelja in voditelja s plačo IV. plačilnega razreda. Prošnje do 8. februvarja pri c. kr. okr. šolskemu svetu v Postojni. — Mesto kancelijskega pomočnika pri c. kr. okrajnem sodišču v Kamniku. Prošnje takoj na c. kr. okr. sodišče v Kamniku I. oddelek.

* **(Papež hišni posestnik v Parizu.)** Na trgu sloge v Parizu stoji građa slično poslopje familije du Plessis-Bellère. Markiza du Plessis, ki je umrla l. 1887., je zapustila hišo Leonu XIII. Deset let dolgo so se tožili markizini sorodniki, da bi ovrgli oporoko, a zaman. Leon XIII. je danes bogat hišni posestnik v Parizu.

* **(Zola Björnsonu.)** Na ljubeznivo pismo Björnsona se je zahvalil Zola tako le: Ljubi slavni tovariš! Oprostite, prosim, da nisem takoj našel izraza ginja, ki je prevzelo moje srce, ko sem čital vaše lepo bratovsko pismo. Tuda mogočna reka me nosi seboj; komaj najdem minuto časa, da morem reči: hvala, hvala vsaj vsem onim, katere je postavil ves svet za branitelje pravice in resnice. Toda Vam, velikemu duhu, velikim vestim, se moram vendar zahvaliti. Uverjam vas da sem Vaš hvaležen brat. V imenu pravice in humanitete Emile Zola.

* **(Samoumor radi tašče.)** V Pohorji na Češkem se je zastrupila 26letna soproga J. Dvořáčka, ker jo je tašča, katera je živelá zadnjih pet mesecev pri njej, vedno pri soprogu črnila, tako da je bil večden prepir v hiši. Ženo je zlasti bolelo, ko je videla, da soprogo vedno le s svoji materi veruje. Ko je nastal pred kratkim zopet hud prepir, razstopila je nesrečnica štiri škatlje žveplenk ter potem to vodo spila. Stopla je v sobo z besedami: „Sedaj Vam ne bom več napotil!“ objela svoja otroka ter v malem času umrla. O te tašče!

* **(Nova bolezen trte.)** Na Francoskem se je pokazala l. 1897. nova bolezen na vinski trti, katera je povzročila že veliko škodo. Na listju in tudi na jagodah se naredi reka goba, Botrytis cinerea, — mej ljudstvom imenovana tudi „siva gnjiloba“, vsled katere se listje zvije in posuši; na jagodah pa uniči vso birso. Ker ima ta goba svojstvo, da vzema nase velike množine kisline, nastane takoj oksidacija, kakor hitro pride vino, katero je imelo to bolezen, na zrak, vsled česar postane motno ter dobi jako zopern ukus Sredstev za uničevanje te trtne bolezni doslej še niso našli.

* **(Čudna oporoka)** V Parizu je ostavila neka gospa Chossegros skro vse svoje ogromno premoženje društvu za varstvo živalij. To premoženje znaša 2,610.000 frankov, od katerih ostane društvu letnih 60 000 frankov, kateri pa bodo jedva zadostovali, da se izpolni natančno volja zapustnice. Posebno je skrbela prijateljica živalij za konje in pse. Sorodniki gospe Chossegros so vsled te nepričakovane oporoke zelo razjarjeni in bi radi oporoko ovrgli, češ, da je bila njih sestričina slabomna, kar se jim pa baje ne bo posrečilo.

* **(Življenje v Klondyki)** Docent oksfordške univerze, Henry Anthony Brown, kateri se je vrnil

nedavno iz dežele zlata, pripoveduje, da leži v Klondyki zlato po tleh, kakor pri nas kamenje. Kotli, čebri, ročke, vse je že prenapolnjeno; in vendar je življenje tamkaj nezno. Ljudje umirajo v ključ velikemu bogastvu od lakote in žeje, termometer pa kaže vedno 20 stopinj pod ničlo. Dasi je najti vsaki dan večje množine zlata, si vendar vsakdo želi od tam. Jedinemu lekarničarju, kateri prebiva na Klondyke, so posla že skoro vsa zdravila, tako da plačujejo ljudje za jedno majhno steklenico po 20 in še več goldinarjev. Sicer pa nima denar nobene vrednosti več.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** Vesela družba v g. Lušinovi kleti v Šiški 7 kron. Živel rod ljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Ljubljanskega Zvona“ II. števil. ima sledečo izbrano vsebino: Pavliha na Jutrovem. V. — VII., (pesmi) A. Aškerc. — Kako je gospod adjunkt rešil svojo čast. Trošan. — Moderno kritično stališče. Borut. — Fata morgana. (Dalje) Evgen Štefanič, (pesem). E. Gangl. — Vaso- vavci, (pesem). Vida. — Vetru. (pesem). Kocelj. — O epidemiji bl. znosti. Fran Göstl. — Noč na poljani, (pesem) Zor. — Kotsnjaska elita. (Dalje.) Premec. — Listek: P. n. Zvonovim čitateljem. — Knjge „Slovenske Matice“ za l. 1897. — Tav- čarjeve povesti. — Še jednokrat Bezenšekova „Bol- garija in Srbija“. — Ručni kašpot po Goriškem, Trstu in Istri za l. 1898. — Ilustrovani narodni koledar. — Prvi u poredjivači sanskrita za sloven- skim j-zicama. — Južnoslovansko časopisje. — Frana Koruna skladbe. — Drugi Koncert „Gla- sbene Matice“. — Slovensko gledališče. — Listnica uredništva. — Popravki. Vsa vsebina „Zvonova“ je torej prav zanimiva ter lepo razvrščena, zato tudi „Ljubljanski Zvon“ prav toplo priporočamo.

— **Mittheilungen des Musealvereines für Krain.** Vsebinska I. zvezka: 1. Das Klima von Krain. von Prof. Ferd. Seidl. 2. Aus den Schriften der Schumacher-Zunft der Stadt Weichselburg, von Konrad Črnologar. Kleinere Mittheilungen. Zwei Notizen über bedeutende Erdbeben zu Laibach. Ein 100 jähriger Vorgänger des Blitzableiters in Friaul. Mittheilungen der Schriftleitung.

— „**Prosvjeta**“ ima v 2. števil. to-le vsebino: Papi Lavi XIII., pesem. (Kukuljević Sakcinski Božidar. — Črna kraljica, roman iz hrvatske pro- šlosti. (Dragošić Hgin.). — Za imena čast. (La- danjski Lad slav.). — Malenkosti. (Coloma P. Luis (— Josip Tartini i hrvatska pučka glazba. (Kubač Fr. Š.) — Kuhar Matijoli, poslednja uspomena s juga. (Vrhlicki Jaroslav.) — Nešto o našim jezerima. (dr. Hranilović H.) — Ban Ivan Vitovac. Laszowski Emilij. — U spomen Vatroslava Lisinskoga. (dr. A. Harambašić.) — Spomenik junakom Šokčevićave pukovnije, Rob Frangeš (2 sl. ki.) — Chloris. (A. Seifert.) — Facsimile pisma bana Nikole Zrinskoga god. 1661 — Madona. (Kaulbach.) — Lux in tene- bris lucet. (A. Kamienski.) — Trg Ljubljanke u Moskvi. — Sečanj. (K. Šimunek.) — Papa Lav XIII.; Grof L. Pecci, otac pape Lava XII.; Gro- fica A. Pecci, majka pape Lava XII. — Švarcov zrakoplov. „Prosvjeta“ izhaja dvakrat na mesec po 4 pole ter stane za vse leto 7 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 1. februarja. V današnji seji deželnega zbora so dr. Iv. Dečko in drugovi predlagali razširjenje volilne pravice na vse one, ki imajo volilno pravico za občino, in pomnožitev kmetskih poslancev.

Gradec 1. februarja. Nemški burši so danes na tehniki in vseučilišču siloma prepre- čili predavanja. Pred pričetkom poduka se je zbralo na obeh visokih šolah po hodnikih ne- brojno nemških dijakov, ki so slugam zabra- nili odpreti učne dvorane. Na vseučilišču je bilo v dvorani za očno zdravilstvo preda- vanje, katerega so se udeležili Slovani, toda nemški burši so pridrli v sobo ter z razsajanjem in kričanjem preprečili nadaljevanje poduka. Tako se je zgodilo večinoma v vseh dvorana- h vseh fakult. Vsi tedaj se vrši nocoj v restav- rantu Kaubeja shod vseh slovanskih akade- nikov v Gradcu, na katerem se sklene, da si Slovani nikakor ne puste kratiti svojih pravic, da se pozovejo profesorji, naj nadaljujejo s predavanji ter se naprosijo vsi slovanski državni poslanci, da posredujejo. V četrtek se je na- dejati novih burševskih izgrediv.

Dunaj 1. februarja. Na tukajšnji teh- niki so nemškonacionalni burši z nečutenimi demonstracijami izsili sistiranje predavanj. Pred nemiri je bila deputacija buršev pri rek- torju tehnike ter ga prosila, sklicuje se na sklepe akademičnega shoda v Litomeřech, naj

prenehajo predavanja dotlej, da se odpravi praška prepoved glede čepic in trakov. Rektor jim je odgovoril, da se predavanja morajo vršiti, kajti profesorji so državni uradniki, ki morajo izpolnovati svojo dolžnost. Mej tem se je zbralo v vseh učnih dvorana- h velikanskega števila dijaštvo. Nemci so sprejeli profesorje z glasnimi „Heil“- in „Prosit“ klici. Ko pa so profesorji začeli predavati, začeli so burši raz- bijati s palicami in s pestmi po klopih, žviž- gati ter klicati: **Pereat Gautsch! Pereat vlada! Pereat Podlipny! Pereant Čehi!** — Ko se je hrum polegel, poskusili so profesorji iznova predavati, a škandal se je začel vedno in vedno. Profesorju Sobotki se je klicalo: **Pojd te v Prago! Pojdite k Čehom!** Ko so pro- fesorji videli, da je nemogoče predavati, so dvorane zapustili in za njimi akademiki. Na hodnikih in avli pa so burši klicali še dolgo časa potem: **Pereat praška policija!** ter pei „Die Wacht am Rhein“ in druge velikonemške zizzvanke.

Dunaj 1. februarja. Na vseučilišču vlada popoln mir, toda vesti s tehnike že raz- burjajo vseučilišnike, tako da se je nadejati sličnih nemirov tudi na vseučilišču, na polje- delski in živinozdravniški višji šoli. Nocoj imajo burši v ta namen že posvetovalen shod.

Dunaj 1. februarja. Slovanski tukajšnji akademiki bodo imeli drevi velik shod, na ka- terem se sprejmo tri resolucije, v katerih se sklene, da slovanski akademiki ne bodo štraj- kali, nego posečali redno vsa predavanja; da se policijska prepoved glede trakov in čepic v Pragi ne dotika akademične svobode, sicer bi se ji ustavili tudi Slovani; da se pozovejo profesorji, naj se potegnjo za enakopravnost vseh visokošolcev na dunajskih višjih šolah.

Dunaj 1. februarja ob 1/5. popoldne. Velika skupščina slovanskih akademikov je ravno kar minula. Izvršila se je povsem mirno in dostojno. Udeležilo se je nad 500 slo- vanskih akademikov. Omenjene tri resolucije so bile sprejete soglasno in mej splošnim na- vdušenjem. Skupščini je predsedoval Slovenec **Vodušek**. Govorili so akademiki vseh slo- vanskih narodov, ki so naglašali potrebno so- lidarnost vseh Slovanov v Avstriji ter prote- stirali proti nastopanju surovih nemških buršev. Dunajsko vseučilišče je last vseh avstrijskih narodov, a tudi graško in inomoško vseučilišče mora priznati Slovanom enakopravnost. Sklenilo se je, da se izročé sprjete resolucije vseuč- liščnemu rektorju v latinskem, tehničnemu rek- torju pa v francoskem jeziku. Dijaštvo je kon- cem shoda pelo jednoglasno: „Haj Slovani“, „Napre!“ „Kje dom je moj?“ „Liepa naša domovina“ in „Očamo, enamo!“ Položaj na obeh visokih šolah je jako napet.

Praga 1. februarja. Na tehniki ne pre- dava noben profesor, takisto tudi na juridični fakulteti na vseučilišču ne; na medicinski in filozofski fakulteti je predaval po jeden profe- sor. Vsak je imel le štiri slušatelje. Na vse- učilišču so se dogodile velike demonstracije. Dijaštvo je kričalo „Pereat“!, bilo s palicami ob tla in ropotalo z nogami. Rektor in na- mestniški svetnik Stadler sta se zama trudila pomiriti burše.

Inomost 1. februarja. Tukaj ni bilo nikakih predavanj, ker so bile vse učne sobe prazne. Burši so to sporočili brzojavno tova- rišem na Dunaju in v Gradcu, obljubljajoč jim, da ostanejo z njimi solidarni.

Praga 1. februarja. Rieger in Braf pojdeti ne Dunaj posredovat radi naznanjenih izprememb jezikovnih naredb.

Praga 1. februarja. Danes so Nemci interpelirali radi ustanovitve okr. sodišča v Trutnovu.

Praga 1. februarja. Radi ščuvalnega govora, katerega je baje imel poslanec Udržal v Hrudimu, se je začela preiskava.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Državne železnice.** Glasom v „Wiener Zeitung“ objavljenega razpisa je oddati zgradbo vseh stavbenih del za centralni kolodvor v Kar- lovih varih in za progo železnice Karlove vari- Johannesgeorg-nstadt od centralnega kolodvora v Karlovih varih do Bušthradskega kolodvora istotam.

Ponudbe je vložiti do 5. februarja 1898 pri žel. ministerstvu. Pogoji se izvedo v departementu 18. želez. ministerstva in pri stavbenem vodstvu v Kar- lovih varih. — Glasom v „Wiener Ztg.“ objavljenega razpisa, se odda zgradba vseh stavbenih del za lokalne ozkotirne železnice Rōwersdorf-Hotzenplotz in Bärn-Andersdorf-Hof. Ponudbe je do 10. febru- varja 1898 opoldne vložiti pri vložnem zapisniku železniškega ministerstva na Dunaji. Pogoji in drugi podatki se izvedo v departementu 18. rečenega mi- nisterstva in pri c. kr. železn. stavbenem vodstvu v Opavi.

Poslano *)

gospodu **Ivanu Guardia**, posestniku mlina na Viru.

Kakor sem iz zanesljivega vira iz- vedel, govorili ste po Viru, da sem jaz niže pod- pisanec gospodu Alojziju Zormanu zapravil cel vagon pšenice. Ker pa to ni resnično, kar lahko s pričami dokazem, Vas pozivljam, da to obrekovanje javno prekličete, ako ne, nastopim proti Vam sodnijsko.

Škrijanče, dne 27. januarja 1898.

Anton Jesihar, mlinar.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (175)

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti te- zetam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do- made zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem po- vzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar- nah na deželi je izrčno zahtevati MOLL-ov preparat, sa- znamovan s varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 skatljici se ne pošljeta. 3 (5—2)

Štev. 48. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 839.

Začetek točno ob 7. uri zvečer.

V sredo, dne 2. februarja 1898.

Prvikrat v tej sezoni:

NORMA.

Tragčna opera v dveh dejanjih. Spisal F. Romani. Poslo- venil A. Peterlin. Vglasbil Vincenzo Bellini. Kapelnik g. H. Benisek. Režiser g. Josip Nelli.

Blagajnica se odpre ob 1/7. uri. Začetek točno ob 7. uri. Konec pred 10. uro.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 4. februarja 1898.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. januarja: Marija Novak, knjigovezova žena, 63 let, Poljanska cesta št. 37. pljučnica.

Dne 31. januarja: Uršula Malenšek, klavčeva vdova, 78 let, Streliške ulice št. 14. ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 28. januarja: Uršula Anžel, gostija, 79 let, ostarelost.

Dne 29. januarja: Franco Kreč, trg. sotrudnik, 21 let, jetika.

V hiralnici:

Dne 29. januarja: Aleksandra Ana Wanisch, usmi- ljena sestra, 23 let, izprijenje mozgove žleze.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Januarj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
31.	9. zvečer	733.6	5.0	sr. zahod	del. jasno	
1./2.	7. sjutraj	737.3	6.9	p. m. ssah.	skoro jas.	0.0
	2. popol.	738.2	11.7	sr. ssvzhod	skoro jas.	

Srednja včerašnja temperatura 5.2°, za 6.9° nad nor- malom.

Globoko užaljenim srcem naznanjamo tužno vest, da je Vsemogočni sklenil, mojo ljubo so- progo, oziroma našo dobro mater in sestro, gospo

Ano Novak

sinoči ob 1/10. prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgi mučni bolezn, v 46 letu svoje dobe, poklicati v boljše življenje.

Zemeljski ostanki prerano umrle se bodo v sredo, dne 2. svečana t. l., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Spodnji Šiški hiš. št. 125, pre- nesli na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

Draga rajnika bodi priporočena v blag spo- min in molitev.

V Ljubljani, dne 1. svečana 1898.

(172)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Prisrčno se zahvaljujem slav. zidarskemu in tesarskemu društvu za darilo 10 gld., ktero svoto je meni podarilo v podporo po mojem dné 23. januarja t. l. umrlom mošu Francu Zabukovcu, tesarju na magistratu. Bil je namreč samo kratek čas 3 mesecev član društva, a vendar slavni odbor društva ni pozabil nanj. Zatorej priporočam vsem, k temu obrtu spadajočim, naj pristopijo društvu, kajti razvidno je, da jih bode društvo podpiralo.

(170)

Soproga Franca Zabukovca.

Posestvo v Kranju št. 6

na lepem prostoru, se pod prav ugodnimi pogoji prostovoljno proda.

Več se izve pri lastnici Mariji Ravnik v Kranju št. 6. (158-2)

Na prodaj je dvonadstropna hiša v Ljubljani

popolnoma na novo predelana in popravljena, stojča sredi mesta s zelo ugodno lego. V hiši nahaja se že več let stara, renomirana gostilna, katero obrt kopec lahko s l. majem t. l. prevzame. 6000 do 8000 gld. plačati bi bilo tak j, ostanek kupnine prepusti se kupcu pod zelo ugodnimi pogoji.

Pojasnila daje iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“.

(72-6)

Varst. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi
priznana izborna, bolečine tolažeča mazilo;
po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva v vseh lekarnah.
Zahtevati naj se blagovoli to (1696-18)

splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvornih steklenicah z našo varstveno znamko „Sidro“ iz Richter-jeve lekarne in sprejme naj se iz opreznosti le take steklenice kot pristne, ki imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Išče se

prodajalnica v najem

na deželi, ako tudi spojena s gostilno brez velike kinkurence — Več se izve pri upravnštvo „Slov. Naroda“.

(174-1)

Na prodaj je

1 meterski cent

(171-1)

čistega medu.

Ponudbe vzprjema uprav. ištvo „Slov. Naroda“.

Ces kr avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldni osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lenc, Gastein, Zell ob jezeru, Inomst, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Piznja, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Koeveje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna, Celovca, Belaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Koeveja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. ur 20 m. zvečer. (17-25)

Izvrstno goveje meso

5 kg 2.30 gld., telečje meso 2.20 gld., gosje, kuretkino 2.70 gld., naravno surovo maslo 4 gld. pošilja franko pod povzetjem s realno postrežbo vsak dan svežih stvari
S. Kohn v Brzesko v Galiciji. (160-2)

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravištvo „Ljubljanskega Zvona“.

Stanovanje

z dvema velikima, suhima in svetlimi sobama in sopro tori — s krasnim razgledom na tri strani — odda se s l. majem t. l. v novi hiši Ivana Bavdek-a, na Karlovski cesti št. 32. (142-3)

Spreten odvetniški pisar

dobi takoj službo z mesečno plačo 40 gld.

Dr. Ivan Šusteršič

(165)

odvetnik v Ljubljani.

Kyrnberški Sv. Gervais-sir

dobi se pri

(167-1)

Ant. Stacul-u v Ljubljani.

Kupčijski les (panji) na prodaj!

V planini Komenda na Jezerskem je 1243 kubičnih metrov kupčijskih panjev, čiste bele smrekovine, na pripravnem kraju, pri potu zravnanih, na prodaj. Kdor jih želi kupiti, naj pošlje svojo ponudbo, skrajno do 28. februarja 1898 komendantu na Rebercu, posta Miklauhof na Koroškem. (165-1)

Išče se

da takoj nastopi službo v večjem parnem žagarskem podjetji na Gorenjem Avstrijskem, v ugodni legi, spreten, posebno v žagarskem poslu popolnoma izurjen in vešč

(178)

žagarski mojster

ki ima poleg žagarskega obrta, katerega temeljito poznanje je glavna stvar, tudi primerno znanje v žagini monterski stroki.

Ponudbe naj se s prilgo spričeval (v prepisu) o dosežanju službovanju kar prej možno pošlje pod šifro „Z. V. 38“ na razprodajalnice časopisov v Pragi, Prikopi (Zeltungsverkehr, Graben) 33.

Razglas.

V letošnji spomladi se bode gradilo na 11.410 gld. proračunano novo dvorazredno šolsko poslopje v Šmartnem pod Šmarno goro, katera dela se bodo oddajala skupno ali posamezno podvzetnikom potom certov, katere je treba do 20. februarja t. l. do 2. ure popoldne, na kateri dan se bode dražba vršila, zapečatene in opremljene s 5% varščine in potrdilom, da so cferentu znani vsi pogoji, vložiti na

krajni šolski svet v Šmartnem pod Šmarno goro dné 31. januarja 1898.

Ivan Malinšek,
načelnik.

NB. Načrti, proračun in stavbeni pogoji leže vsak dan na razpolago v ogled v Tacnji v hiši načelnika h. št. 32. (164-1)

gostilno „Preširnov hram“

v Trubarjeve ulice št. 2, tik Sv. Jakoba mostu in isto otvorim v soboto 5. svečana.

Prostori bodo električno razsvetljeni.

Skrbel bodem, kakor do sedaj tudi naprej, da postrežem svoje častite g ste z dobrimi, pristnimi vini in izvrstnimi jedili. Zahvaljujé se za do sedaj mi izkazano zaupanje, prosim, da se mi isto še nadalje ohrani ter se priporočam

(173-1)

S spoštovanjem

J. Ravnikar.

Otvoritev gostilne.

Udano podpisani naznanja s tem, da je odprl v Streliških ulicah št. 8

gostilno z dolenjsko vinopivnico.

Toži se priljubljeni dolenjski „Stadtberger“ iz vinograda gospoda Drelse-ta, kakor tudi najzbornejše Koslerjevo marčno pivo.

(163-2)

Zagutavljajoč vedno realno postrežbo, prosi za mnogobrojen obisk

Avgust Pavšek.

Zajamčeno samočista

odlikovana s najvišjimi
odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomaževo moko je najuplivnejše in najcenejše fosfornokislo gnojilo. Jamči se, da ima v sebi 15-17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28-100 odstotkov fine moke.

Za vse vrste prsti.

Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, okopalne in oljne rastline, za vinograde, hmelne in zelenjavske nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate. Jedva nedostajajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago. Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo

(42-14)

prodajališču fosfatne moke čeških tovarn za Tomaževo moko v Pragi Mariengasse 11.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča
J. Soklič.

(38)

Pod Trnovo št. 2.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija
in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spada-
(39) joča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (40)

lastnega izdelka za dame, gospode in
otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno
in po nizki ceni. Vse mere se shranju-
jejo in zaznamujejo. Pri zunanjih na-
ročilih blagovoli naj se vzorec vpošlata.

Hugon Ihl

v Ljubljani, Šofalske ulice hiš. št. 4.

priporoča po ceni svojo

veliko zalogo
suknenih ostankov.

Ostanki so v razlozbi
v Lingarjevih ulicah.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej
J. Zor **J. Zor**

(42) čevlarski mojster

v Ljubljani, Čevlarske ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav.
občinstvu za obilno naročanje razno-
vrstnih obuvav, katera izvršuje cenó,
pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja
od najfinjše do najprostejše oblike.
Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom
naj se blagovoljno pridene vzorec.

Pekarija in slaščičarna (43)

Glavna trgovina: **Jakob Zalaznik.** Podružnica:

Stari trg št. 21 Vegove ulice št. 12

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pe-
karsko pecivo, vseh vrst kruh na vago, ržem kruh in prepečenec (Vanille-
Zwieback) V svojih slaščičarnih postrežam točno z najfinjšim masladnim
pecivom in slatimi pristojni likerji ter z Wermuth-vinom. Posebno opozarjam
na fine ljudijske krofe in savitke s smetano napolnene. (Schlagrahu Rollen.)

Brata Eberl

Ljubljana, Francišanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in
c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak
in pokost. (44)

Zaloga originalnega karbolineja.
Maš-oba za konjska kopita in usnje.

Moderci

izvrstne fačone,
najboljši izdelek

(45) najceneje pri

ALOJZIJU PERSCHE

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in
poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnice uradnikov

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih
havelokov po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in
tuzemsko robo ima na skladišču — Gg. uradnikom se priporoča za izdelavanje
vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor
sablje, meče, klobuke itd., gg. c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje

talarjev in baret. (46)

Največja izber najnovejšega
svilnatega blaga

črne in barvaste,
za cele obleke in bluze, priporoča
po najnižjih cenah (47)

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Avzug Repič

— sodar —

Ljubljana, Kolezijske ulice št. 16,
(48) v Trnovem

se priporoča slav. občinstvu in naznanja,
da izdeluje in popravlja vsakovrstne
sode iz hrastovega in mehkega
lesa po najnižjih cenah. — Kupuje
in prodaja staro vinsko posodo.

Fran Kaiser

puškar

prodajalec biciklov
iz prvih tovarn.

(49) Ljubljana
Šelenburgove ulice 6.

Najboljše urejena delav-
nica za popraviljanje biciklov
in šivalnih strojev.

Največja tovarniška zaloga

ruskih in angleških
galoš

pri (50)

J. S. BENEDIKT-U

Ljubljana, Stari trg.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana (51)
Turjaški trg šte. 7

HENRIK KENDA

Geneni lepi klobuki za
dame.

Vedno zadnje novosti.
Popravlja
se urno in prav po ceni.
Modni turnali franco in zastoj.

(60) **LJUBLJANA.** 4

Ivan Jax (52)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

Mehanik

(52) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16.

Šivalni stroji
po najnižjih cenah.
Bicikle in druga v nje-
govo stroko spadajoča po-
pravlja izvršuje dobro in
ceno. — Vnanja naročila
se točno izvršujejo

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo (53)

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč
najprostejših, kakor tudi najfi-
njših, z žito medjo ali mesingom
montiranih za obklade s pečnicami ali
kahlami. Popraviljanja hitro in po
ceni. Vnanja naročila se hitro izvrše.

Ivan Jax (53)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

Kravate

in (55)

perilo za gospode

prodaja najceneje

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo
največjo zalogo
vseh vrst

žepnih ur
zlatih, srebrnih,
iz tule, jekla in
nikla, kakor tudi
stenskih ur,
budiik in
salonskih ur

vse le dobre
do najfinjše
kvalitete po
nizkih cenah.

Novosti v žepnih, kakor tudi v sten-
skih urah vedno v zalogi. 56
poprave se izvršujejo najtočneje.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 6 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke,
jopice in plaščev za gospe, nepre-
močljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih
cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (57)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga
šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji.
Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-
reznice in mlatilnice, katere se dobivajo
vzlic njih izbornosti cenó. (58)

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Nagrobne vence

v največji izberi in po
najnižjih cenah

trakovek vencem

z ali brez napisov v
vseh barvah

(59) priporoča

Karl Recknagel

na Mestnem trgu.